

Cant. 1.

T rời đổ sương giáng hạ bởi Thiên đàng và mau hãy
mưa Con Người lành! Trời đổ sương. 1. Nguyễn xin Chúa
thương xót hết mỗi dân, Con xin nguôi cơn giận, quên tội
chúng con. Nay thành thánh của Chúa đã ra hoang không,
Thành Si- on đã ra quạnh hiu, Giê-ru-sa-lem Thánh thiện,
tù đường Ngài, nơi ngự xưa, Nơi tổ tiên con ngợi khen,
nơi vinh quang Đức Chúa Trời; thành thánh Giê-ru-sa-lem:
Nay đã điêu tàn. Trời đổ sương. 2. Vì con phạm tội, con đã
nên dơ bẩn, không vâng Ngôn Chúa đã bảo; vậy những con
sa ngã như lá cây rụng đang khi thu nguyệt; tội lỗi của con
như phong thổi chúng con đi xa khơi; ngài đã ngảnh mặt
khỏi chúng con, Ngài đã bỏ tội nhân bị hành hạ để con đền
tội lỗi nhiều. Trời đổ sương. 3. Xin Chúa hãy xem con, xin
xem dân của Ngài Lúc khổ hình, xin sai đến Đấng sẽ lại bởi
Thiên. Nguyễn xin sai Chiên, Thiên Vua đốc cả địa cầu,
bởi sa mạc khô, đi đến núi Si- on để giải cả nô dân, khỏi ách
chúng con bị cầm tù. Trời đổ sương. 4. Hãy vui lên dân Ta,
hãy vui lên dân Ta! Vui vì Ta ủy an, vì Đấng cứu thế sắp
đến lại mai. Tại sao con cái nhớ đến sự phiền buồn? Hãy bỏ
sự buồn, nên vui: Ít nữa Ta giải; con: Đừng sợ hãi luôn!
Hỡi con của Ta! Ta Chúa chúng con, Đấng Thánh giữ gìn,
Đấng cứu Is-ra-el, Đấng cứu chuộc cả dân. Trời đổ sương.